

Săptămânal
de
informații,
investigații
și
publicitate

f LERT f

APARE
MIERCUREA!

Director: George Dora
Director executiv: Sorin V. Teodorescu

anul II • nr. 31 • 25 - 31 ianuarie 2006 • 12 pagini • 50 bani (5.000 lei vechi)

EDITORIAL

Desene animate

DANIEL VALERIU

Biata mătușă Tamara, cunoscută, săraca, doar de câțiva oameni cât timp a trăit, a ajuns nu doar să devină celebră după moarte, dar a creat, fără să știe și fără să vrea, o adevărată felie de folclor în țărișoara noastră. Ne revoltăm cu toții până acum, acuzând un om mai bogat peste noapte cu un milion de euro că ne ia drept proști. Replica suna și ea interesant: scandalul a fost creat de către noi, presa, cu ajutorul dușmanilor fostului premier cu multe ouă. Scorul bătea către egalitate: 1-1. Mai aveam puțin și ne puneam cenușă în cap. Și totuși... O seară ca toate celelalte. Știri. Normal, comentarii despre moștenirea lui Adiță. Hm, ceva obișnuit. Și vine replica unui copil de 6 ani: Năstase ăsta seamănă cu Aladin. Ups! De ce? Păi tot așa, cu lampa fermecată, peste noapte... 6 ani!!! Ceva se pare că nu este tocmai cusher. 6 ani. Păi stai un pic. Cam are dreptate. Trăim în România, o țară ca în povești, iar cazul Tamara-Dana-Adrian Năstase seamănă al dracului de mult cu poveștile pe care le auzim fiecare, la vârsta copilăriei. Aha, Aladin, care va să zică? Ce idee pentru un editorial... Și pentru că stăteam cam slab în domeniul acesta, copilul a avut bunăvoința să-și aducă aportul la îmbunătățirea culturii mele generale. Așa am aflat că există o poveste numită „Jedul cu trei capre“, unde unul dintre personajele principale este (ptiu!) mătușă. Cât privește poveștile cu lupul cel rău... aici chiar stăm bine. Junglă adevărată, politichia dâmbovițeană. Chiar dacă „Ursul păcălit de vulpe“ s-a transformat, la alegerile trecute, în „Ursul păcălit de iepuraș“. Mă tot întreb, în ultimele zile, cine o fi leul, regele junglei? Sau ăștia trăiesc doar în alte țări? Atunci care o fi șeful animalelor politice de pe la noi? Sau Ali Baba? Aici iar s-a schimbat povestea. Ce bine ar fi să avem doar 40 de hoți... Până și în Parlament sunt de câteva ori pe atâția. Oș, am intrat în lumea poveștilor... E bine aici, lucrurile sunt mult mai clare și la un nivel mult mai decent. Dacă s-ar fi respectat povestea, vă dați seama cam cât de lung ar fi ajuns până acum nasul lui Adrian Pinocchio?

⇒ **LA ZI(D)** | Cutia cu maimuțe.....2

⇒ **ANALIZĂ** | 2006 – anul marilor jocuri politice (II).....3

⇒ **ANCHETĂ** | Dinu Patriciu, ajutat de Tăriceanu să pună mâna pe Uzina Termoelectrica Midia.....6

⇒ **DOSAR** | Justiția – mită, corupție sau incompetență? (II).....10-11

Operațiunea „Mătușă“ – inspirată din metodele fostei securități

pag. 4-5

DEZVĂLUIRI | pag. 9

**BNR – sabotaj
din interiorul
sistemului**

INVESTIGAȚII | pag. 7

**Mafia
imobiliară**

la zi(d)

Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe • Cutia cu maimuțe

Gregorian Bivolaru este cercetat de către procurorii bucureșteni în două dosare, unul privind infracțiuni de trafic de persoane, cealaltă speță referindu-se la acuzațiile de instigare

Filmul pornografic care circulă și pe internet, care a fost dat și la televizor nu reprezintă o dovadă că ceva nu e în regulă. Procurorii români par practicanți yoga și beau pipi din tată-n fiu. Altfel nu se explică.

la ură rasială, ca urmare a sesiunii Federației Comunităților evreiești și Centrul pentru Studiul Evreilor România. Comunitatea evreiască reclamă faptul că Gregorian Bivolaru și adepții la Mișcarea de Integrare Spirituală în Absolut (MISA), prin publicațiile lor, ar instiga la ura rasială, ceea ce ar contraveni articolului 317 din Codul penal referitor la propaganda naționalist-șovină. Totodată, reclamantii invocă încălcarea Ordonanței de Urgență a Guvernului 31/2002 privind interzicerea organizațiilor și simbolurilor cu caracter fascist, rasist sau xenofob și a promovării cultului persoanelor vinovate de comiterea unor infracțiuni contra păcii și omenirii. Poate reușesc evreii să ne aducă dovezile necesare.

Românii se vor confrunta cu temperaturi deosebit de scăzute, care vor ajunge chiar la -25°C, atenționează Agenția Națională de Meteorologie. Gerul vine din Rusia, unde sâp-

tămâna trecută s-au înregistrat chiar și -31 de grade Celsius la Moscova. Ministerul Mediului și Gospodăririi Apelor (MMGA) a transmis tuturor prefecturilor din țară o atenționare meteorologică potrivit căreia, până miercuri, vremea va fi geroasă în toată țara, ajungându-se chiar la temperaturi de -25°C. Nu vor cădea precipitații decât local și în cantități neînsemnate. De miercuri, vremea se va încălzi ușor. De la ruși vine fata, de la ruși vine gerul, de la ruși vin toate lucrurile bune. Până și Iliescu, tot de acolo a venit. Și nu singur. Se cunoaște.

Agentul șef adjunct Vasile Tiberiu, de la Compartimentul de patrulare al Poliției din orașul maramureșean Seini, a fost surprins în timp ce primea 1,5 milioane de lei vechi, de la o persoană căreia îi promisese că în schimb îi va facilita obținerea permisului de conducere auto. Reținut, agentul e cercetat pentru trafic de influență. Aproape că uitasem de ce am mai dat știrea asta. Mi-am adus aminte de țiganii de la Strehaia, care luau permise de conducere,

susținut că Dan Ioan Popescu ar fi intervenit în cazul unor contracte ale societății din cadrul Ministerului Economiei. Păcat că n-au dat băieții SMS-uri de acum câțiva ani. Sau poate au dat, dar cum PSD-ul cumpărase toată presa, or fi rămas fără credit și au renunțat.

Ca urmare a cazului de viol petrecut în incinta Ministerului Educației, s-a hotărât ca sediul instituției să fie păzit de reprezentanții Jandarmeriei Române. Într-un comunicat de presă, se precizează că „măsura este una provizorie, iar, în perioada următoare, conducerea MEDC va încheia un contract cu Poliția Comunitară, în baza căruia aceasta va asigura permanent paza la sediile ministerului”. Contractul cu fosta firmă de pază a fost reziliat. Ar fi nevoie de niște trupe speciale, la cum violează, în fiecare zi politicienii educația din România.

Vicepremierul George Copos afirmă că se va pronun-

ța asupra învinuirilor invocate față de afacerile sale după ce i se vor aduce la cunoștință faptele asupra cărora planează bănuiala că ar fi fost săvârșite ilegale și că își va continua activitatea ca membru al guvernului. Într-o declarație de presă difuzată, vineri, fără antetul guvernului și semnată „Gheorghe Copos”, – fără vreo funcție politică sau guvernamentală, el amintește că, până în prezent, nu i s-a adus la cunoștință nici o învinuire concretă și că respectivele fapte de corupție nu puteau fi săvârșite în condițiile în care, la acel moment, nu avea nici o funcție publică. Of, of, of!

Un tânăr cu mai multe fapte penale la activ a dat dovadă de un tupeu ieșit din comun. Cătălin Crăciun, 28 de ani, și-a încercat norocul chiar sub nasul oamenilor legii, spărgând câteva autoturisme aflate în parcare din imediata apropiere a sediului Inspectoratului Județean de Poliție Neamț. Păgubiți au fost doi polițiști, dar și doi localnici veniți cu diverse treburi de rezolvat la instituția

amintită. Ne-am obișnuit cu fazele astea, doar că de obicei autori sunt chiar polițiștii. Uite, că se schimbă ceva în MAI.

Doi judecători de la Tribunalul Vrancea, Adrian Neacșu și Horațiu Dumbravă, au acționat România la CEDO, reclamând încălcarea de către Curtea Constituțională a dreptului la un proces echitabil. Plângerea a fost înaintată la 6 ianuarie, dar procedura este destul de greoaie, cererea lor trebuind să intre întâi într-o fază preliminară de aprobare. Astfel, instanța de la Strasbourg va trebui să soluționeze o problemă fără precedent în România, aceea că nici un judecător nu este mai reprezentativ decât altul. Aștia din UE credeau că așa e la noi în general. Țeapă, hă, hă, hă.

Un preot brăilean este cercetat de superiori și ar putea

să zboare din funcție fiindcă a fost prins cu sutana-n vine: a apelat la serviciile unui proxenet și a făcut sex cu o prostituată minoră. No comment!

Aceste texte sunt pamflete și vor fi tratate ca atare!

CABINET DE AVOCATURĂ Ioan Crețu

- ◆ asistență juridică în procese penale, civile, comerciale
- ◆ înființări societăți comerciale
- ◆ acte adiționale
- ◆ redactări, atestări acte

Str. Viorele nr. 34, bl. 15, sc. 4, parter, ap. 108,
Sector 4, București
Telefon/fax: 021/330.36.47
Mobil: 0744.121.291

Presa a aflat despre audierea lui Dan Ioan Popescu la DNA printr-o metodă folosită și în alte câteva situații – prin SMS. Dușmanii liderului PSD din partid sau din Alianță au trimis astfel un mesaj pe telefoanele ziaristilor prin care îi anunțau că Dan Ioan Popescu a venit la DNA pentru a fi audiat de procurori. Surse judiciare au declarat că fostul ministru a stat de vorbă cu anchetatorii despre „Afacerea Electrică”, dosar în care mai mulți martori au

ALERTA
Tel.: 0740.597.158; 0721.416.468;
0742.209.864
alerta_2005@yahoo.com
ISSN: 1582-0432

EDITAT DE
SC ALERTA S&C
B-dul. Carol nr. 57,
Sector 2, București

DIRECTOR:
George Dora

DIRECTOR EXECUTIV:
Sorin V. Teodorescu

REDACTOR-ȘEF:
Daniel Valeriu

CONSILIERI:
Ioan Crețu, Dionisie Hagi

REDACȚIA:
Iulia Gorzo, Paul Cemea, Ștefan Jora, Daniel Bălan, Mihai Vlad, Ionel Hrynczuk, Daniel Alexandru, Dorel Moldovan, Dumitru Preda, Vicențiu Constantin, Eugen Mușat

DIFUZARE:
SC RODIPET SA
DTP:
Omni Press & Design
www.opd.ro
TIPAR:
Cromoman SRL

2006 – anul marilor jocuri politice (II)

În numărul trecut al săptămânalului nostru am încercat să identificăm principalii actori politici ai anului 2006 și să anticipăm poziționarea sau re poziționarea acestora pe eșichierul politic românesc. Vom încerca în acest articol să abordăm jocul politic al anului 2006, nu atât prin prezentarea principalilor actori, ci prin descifrarea unor viitoare combinații politice.

Trebuie să remarcăm că singurul partid care a rămas coerent, care are un aparat operațional și o ierarhie funcțională este Partidul România Mare. Celelalte partide sau alianțe par a fi mai curând structurate în jurul unor interese de grup, decât în jurul unor concepte doctrinare. În acest context este dificil să observăm componenta socialistă a PSD-ului, partid ai căror lideri pot fi considerați, în urma numeroaselor scandaluri cu puternic iz penal, drept port-drapele ale corupției și ale afacerilor de mare anvergură.

Din informațiile noastre, se pare că Partidul Conservator va fi formațiunea care va oferi o surpriză în prima parte a anului 2006.

Unii liberali iubesc PNȚ-ul

Fie singuri, fie în colaborare cu UDMR-ul, conservatorii intenționează să se retragă de la guvernare după prezentarea raportului de țară al Comisiei Europene din luna mai.

În același timp sunt în curs contacte și negocieri între PC și PUNR, condus de generalul Mircea Chelaru, posibila fuziune a celor două partide nefiind exclusă.

Altă preconizată mișcare politică deja făcută publică ar putea fi fuziunea dintre PD și PNL. Dorită de o parte dintre liderii celor două formațiuni, inclusiv de președinții Emil Boc și Călin Popescu-Tăriceanu, fuziunea are adversari puternici, reprezentați de gruparea Patriciu – Ludovic Orban.

De altfel, la vârful Partidului Liberal lucrurile sunt mult mai puțin liniștite decât am fi tentați să credem, luând ca punct de reper declarațiile publice ale politicianilor acestui partid. Există un curent de luat în seamă în rândul liberalilor, care pledează pentru o alianță de tip fuziune cu Partidul Național Țărănesc Creștin-Democrat. Teoretic, cel puțin, se dorește o întărire a dreptei și distanțarea de incomodul Partid Democrat. În acest moment ipoteza pare hazardantă, dar în perspectiva unui Raport negativ de țară al Comisiei Europene, poate deveni un proiect viabil.

Între Băsescu și România Mare

Rămâne un actor politic ale cărui decizii și acțiuni oferă în permanență elementul-surpriză: Președintele Traian Bă-

șescu. Din marele său eșec de anul trecut, reprezentat de trădarea lui Tăriceanu a proiectului privind declanșarea alegerilor anticipate, Băsescu a învățat cât preț se poate pune pe cuvântul anumitor lideri ai PNL-ului. În cazul în care proiectul nu ar fi fost trădat, Băsescu și Alianța DA ar fi dat o lovitură politică de forță, care ar fi făcut posibil ca la viitoarele alegeri din 2009 parlamentarele și prezidențialele să coincidă. Având o locomotivă de tip Băsescu, Alianța ar fi câștigat relativ ușor alegerile.

Revenind la Partidul România Mare, în condițiile în care PSD-ul este în cădere liberă și măcinat de o puternică criză internă, formațiunea politică a domnului senator Corneliu Vadim Tudor va deveni singura reprezentantă reală a opoziției și principalul competitor la viitoarele alegeri.

La mâna UE

Este interesant, dar strategiile diferitelor partide și unii analiști nu observă o bizareerie a vieții politice românești: absența unui partid de stânga, într-o țară în care aproximativ nouă milioane de cetățeni sunt săraci, iar 1,5 milioane trăiesc sub

Traian Băsescu

limita sărăciei. Acest electorat în permanență dezamăgit, luat în seamă doar cu ocazia campaniilor electorale, se poate îndrepta în mare măsură spre PRM, partid care are un avantaj incontestabil: nu a fost niciodată la guvernare.

În anumite cercuri politice se discută despre declanșarea alegerilor anticipate în acest an,

în cazul unui raport de țară nefavorabil.

Cu aceasta am nominalizat un alt actor extrem de important al anului politic 2006: Comisia Europeană. Există suficienți factori politici importanți în Germania, Franța, Marea Britanie care nu sunt favorabili primirii României în Uniunea Europeană.

Amplificarea mediatizării unor scandaluri de corupție, trafic de influență, abuz de putere, poate demonstra la rigoare existența în România a unor cercuri care acționează în mod conștient și concertat pentru compromiterea adevărului la Uniunea Europeană în ianuarie 2007.

GEORGE DORŃI

Ludovic Orban

Corneliu Vadim Tudor

sub lupă

Operațiunea „Mătușa”, inspirată

Scandalul în care este implicată familia Dana și Adrian Năstase privind moștenirea misterioasă lăsată de nu mai puțin misterioasa mătușă Tamara pare imaginea în oglindă a unei acțiuni a fostei securități, codificată sub denumirea inițială de „Moștenirea” iar ulterior „Peregrinii”. Pe scurt, prin această acțiune erau punctați românii din diaspora, fie foarte în vârstă, fie decedați, în principiu fără moștenitori. Direcția de Informații Externe, prin compartimentul „U”, celebrele fantome, cerceta biografiile persoanelor care prezentau interes după care se putea acționa în două feluri. Fie era găsită o rudă reală, indiferent de ce grad al cetățeanului decedat din emigrație, fie era „fabricată” o biografie care demonstra o anumită descendență din familia persoanei dispărute.

Dana și Adrian Năstase

Motivația acestui gen de acțiune era simplă. Se urmărea recuperarea averilor românilor din diaspora. Numai Dumnezeu știe câte bunuri au fost recuperate de ofițerii și colaboratorii-fantomă ai spionajului românesc din diferite colțuri ale lumii.

Spunem că dosarul „mătușa Tamara” pare imaginea în oglindă a acțiunii „Moștenirea” sau „Peregrinii” pentru că în acest caz nu s-a plecat spre găsirea sau fabricarea moștenitorului unei averi, ci spre depistarea unei rude bogate, dar necunoscute de opinia publică, prin intermediul căreia să se poată justifica la nevoie proveniența unei averi considerabile.

Mergând pe firul poveștii lansate de Adrian Năstase, ar trebui să credem că o emigrantă din Rusia Sovietică, de după revoluția din 1917, a reușit să păstreze atât în perioada interbelică, cât și după comunizarea României o avere imensă în bijuterii și tablouri cifrată la mai multe sute de mii de dolari. Acum, și despre calul lui Alexandru care proorocea trebuie – spune poetul – să fi existat, „de vreme ce-l trăgea”.

Mătușa și serviciile secrete

Familia Năstase susține că ar fi intrat în posesia unei părți însemnate din moștenire (400.000 de dolari SUA) în anul 1999. Modul prin care această sumă a ajuns în contul Danei Năstase este nu doar suspect, ci și absurd. Mătușa Tamara, consiliată de prietenul familiei Năstase, omul de afaceri Alexandru Bitner, vinde Danei bijuterii de 400.000 de dolari. Acești bani nu se depun în contul mătușii Tamara, ci în contul Danei Năstase. Cu alte cuvinte, nu a avut loc nici o operațiune de vânzare-cumpărare, ci o combinație menită a pune în circuitul bancar o sumă de bani (sumă cash), proveniți din economia subterană.

Dacă informațiile noastre sunt corecte, în 1999 Dana Năstase și soția lui Bitner intenționau să se lanseze puternic în afaceri cu obiecte de artă și bi-

juterii de epocă. Să aibă bijuteriile mătușii Tamara o poveste care ține, hai să ne exprimăm elegant, de fosta securitate a statului? Nu de alta, dar emigranții fugiți din Rusia, după revoluția din 1917, și care au scăpat de răzbunarea KGB-ului, după ocuparea României de armatele sovietice, au fost în atenția contraspionajului sau a celebrei UM 0110 până în 1989.

Domnul Năstase vorbește despre implicarea unor servicii secrete în scandalul mătușii Tamara. Numai că fostul premier este, la rândul său, îndrăgostit de serviciile de informații. Doi dintre prietenii și mentorii săi, generalul Silinescu și colonelul Ristea Priboi, s-ar putea să nu fi fost străini de anumite aspecte ale operațiunii „Moștenirea”. În orice caz, cam toți ofițerii de informații din fosta securitate, care lucrau pe spații externe, erau implicați în operațiuni de aport valutar special și la nevoie puteau crea falși moștenitori și, de ce nu, false mătuși Tamara.

Teșu, Vântu, Harnagea, Dorin Marian și banii Danei

Revenind la momentul depunerii sumei de 400.000 de dolari în contul Danei Năstase, vom menționa că întreaga sumă, în numerar, a fost adusă „la sacoșă” de Sorin Teșu, un om de afaceri apropiat al familiei Năstase.

După câștigarea alegerilor de către PSD în 2000, Teșu va fi numit șef de cabinet al premierului Adrian Năstase.

Pentru că tot îi plac domnului ex-premier poveștile de spionaj, de ce am pierde prilejul să amintim că fostul său șef de cabinet a stabilit relații de natură informativă cu Sorin Ovidiu Vântu în anii 2001-2002, pe când tatăl FNI-ului se afla sub ancheta Parchetului General? Pe scurt, Teșu îi furniza lui Vântu date confidențiale din cabinetul primului-ministru. Ca o culme a impertinenței și disprețului față de opinia publică a camarilei din jurul lui Năstase,

sub lupă

din metodele fostei securități

Dorin Marian

Teșu petrece revelionul 2001-2002 împreună cu Sorin Ovidiu Vântu într-o insulă din Grecia.

În orice afacere de acest gen trebuie luată urma banilor. Bitner nu are, sau nu a produs până în prezent, nici un document justificativ privind proveniența sumei depuse în contul Danei Năstase. O altă necunos-

cută este modul în care banii lui Bitner sunt oferiți Danei Năstase. Împrumut? Asociere în afaceri? Prietenie?

Dacă memoria nu ne joacă feste, banii (o bagatelă de 400.000 de dolari) reprezintă un cadou prietenesc. Nu declară doamna Năstase că cea mai bună prietenă a sa este soția lui

Bitner? Cât altruism între prieteni! Dar cu cine o mai fi fost prieten Bitner în 1999? Ne-am consultat arhiva și am descoperit că mai avea doi buni prieteni: Cătălin Harnagea, directorul Serviciului de Informații Externe, numit de președintele Constantinescu, și Dorin Marian, consilier pentru proble-

mele de siguranță națională și ulterior șef al Administrației Prezidențiale, pe vremea guvernării CDR.

Aici suntem în plină cabală. Politic, în 1999 Adrian Năstase nu pierdea nici un prilej, fiind unul dintre liderii opoziției, de a ataca dur administrația Constantinescu. Cu toate acestea, între omul destinat de Ion Iliescu, atunci președintele PSD, să devină prim-ministru după alegeri și omul președintelui Constantinescu, Dorin Marian, exista o trainică și posibil conspirată legătură prin Alexandru Bitner.

jumătăți din Delta Dunării și al unui restaurant chinezesc, veți spune. Corect, dar incomplet. A fost asociatul lui Mihai Cuptor, fostul finanțator al ApR, la Securent, este directorul Hotelului Minerva, a fost acționar la postul PRIMA TV, unde s-a și certat cu Cătălin Harnagea și Dorin Marian (fostii săi prieteni) în cadrul unei emisiuni în direct, prin septembrie

2000, când șansele CDR-ului de a se menține la putere erau inexistente. Prin soția sa Sherr, asociat cu fostul primar general al Capitalei Crin Halaicu (firma AG Imobiliara SA), deține sau a deținut indirect parcările Dalli din București. Prieten cu Mircea Ghiordunescu, fost director adjunct al SRI pe timpul când instituția era condusă de Costin Georgescu.

S e

Bitner, un personaj controversat

Poate că unii cititori au uitat cine este acest prieten al familiei Năstase, Alexandru Bitner. Proprietar al unei

pare că Bitner ar fi fost implicat împreună cu Ghiordunescu în deturarea sumei de 300 de milioane de dolari destinați Ministerului Învățământului.

Într-unul dintre primele Armaghedoane despre Bitner se scrie că este prieten cu familia Năstase din 1990, context în care a derulat împreună cu Dana și Adrian Năstase mai multe afaceri, în care a fost implicat și Sorin Teșu. Alexandru Bitner a afirmat că în perioada 1997-2000 a finanțat periodic familia Năstase cu sume între 5.000 și 10.000 de dolari (probabil că aceștia erau bani de buzunar).

În mod normal ar trebui să încheiem articolul cu unele concluzii. Considerăm că este prematur. Lucrăm de ceva ani în investigații de presă, dar un caz atât de complex și de încurcat ca moștenirea mătușii Tamara nu am mai întâlnit. Periculozitatea acestei spețe nu constă nici măcar în operațiunea de spălare a banilor gestionată de tripleta Bitner - Dana Năstase - Sorin Teșu. Pericolul real este prezența la vârful societății românești a unor asocieri de tip mafiot, care influențează factorii politici de decizie și acest lucru, care nu este o simplă glumă, constituie o reală amenințare la adresa siguranței naționale.

GEORGE DORŃI

Dinu Patriciu, ajutat de Tăriceanu să pună mâna pe Uzina Termoelectrică Midia

De șase luni, președintele Rompetrol Dinu Patriciu se află în centrul atenției publice, relația sa cu premierul Călin Popescu-Tăriceanu constituind mărul discordiei dintre Palatul Cotroceni și Palatul Victoria. În fond, datorită relației amintite, echilibrul actualei guvernări a fost pus sub semnul întrebării, de vreme ce președintele Traian Băsescu a fost obligat de forța împrejurărilor sau poate doar de un motiv personal să denunțe public existența unor grupuri de interese care ar gravita în jurul premierului. Șeful statului a sintetizat personal întreaga istorie a conflictului mocnit dintre palate, la recenta întoarcere din Grecia. La reținerea omului de afaceri de către Parchetul General, Tăriceanu l-a sunat pe Ilie Botoș pentru a se informa asupra acuzațiile aduse prietenului și fostului partener de afaceri. Mai mult, managerul grupului de presă „Ziua”, Sorin Roșca Stănescu – fost asociat al lui Dinu Patriciu până în momentul în care acesta și-a cesionat acțiunile deținute la una din firmele care editează cotidianul „Ziua” către Liviu Luca – l-a sunat pe Traian Băsescu pentru a-l șantaja, așa cum afirmase președintele, pentru a dispune încetarea acțiunii în justiție îndreptată împotriva lui Patriciu. Cum șeful statului a făcut publice aceste detalii în primăvară, a urmat drept reacție o campanie de presă pusă la cale de „grupurile de interese” din jurul premierului la adresa șefei de cabinet a lui Băsescu, Elena Udrea, și a soțului acesteia, omul de afaceri Dorin Cocoș. Udrea a demisionat, aruncând în peisajul public informația referitoare la telefonul dat de premier, pe care și Băsescu o ținuse în taină, chiar cu prețul minciunii și apoi al recunoașterii publice a unui gest incalificabil. Conflictul este departe de finalizare din moment ce serviciile secrete, chiar și cele militare conduse acum de unul din oamenii președintelui, sunt pregătite să pună la bătaie fotografiile sugestive despre amploarea fenomenului grupurilor de interese. Oricum ar fi, teza președintelui este, deocamdată, ancorată exclusiv în povestea telefonului. Indicii clare ne fac să credem

că există și alte argumente la fel de puternice care demonstrează teza grupurilor de interese. În acest sens, premierul Călin Popescu-Tăriceanu a aprobat împreună cu majoritatea echipei guvernamentale un contract de privatizare care îl avantajează net pe omul de afaceri Dinu Patriciu. Hotărârea de Guvern prin care SC Uzina Termoelectrică Midia SA va intra definitiv în posesia lui Patriciu va produce efecte abia după adoptarea unui act normativ care va reglementa patrimoniul centralelor de termoficare, pentru a se elimina riscul vânzării unor acțiuni la o societate comercială ale cărei bunuri sunt în domeniul public al statului.

Năstase a pregătit terenul pentru Patriciu, încă din 2001

SC Uzina Termoelectrică Midia SA a fost înființată prin efectul HG 1090/25.10.2001, la scurt timp de la debutul guvernării Năstase, prin desprinderea activului și pasivului centralei termice de la Midia din Termoelectrica SA. Centrala furniza agent termic orașului Navodari și rafinării Petromidia, fiind legată direct de fluxul tehnologic al acesteia. La scurt timp de la externalizarea centralei, 43,5% din acțiunile societății nou înființate aveau să treacă în proprietatea Rompetrol Rafinare (rafinăria Petromidia). După toate semnele, guvernul Năstase, care a acceptat să transforme în acțiuni creanțele de 22.000 de miliarde de lei ale statului la Petromidia (acumu-

late în mare parte în baza datorilor istorice), ar fi transferat pachetul majoritar rămas în portofoliul Ministerului Industriilor către firmele lui Dinu Patriciu. Ceea ce nu a terminat Năstase, o va face acum Tăriceanu. În ianuarie acest an, Oficiul Participațiilor Statului din Ministerul Industriilor a publicat un anunț de privatizare a Uzinei. Procedurile și negocierile au durat până în octombrie acest an, când oficiul alocat prin algoritmul conservatorilor lui Dan Voiculescu a întocmit draftul de contract. În lunile scurse de la publicarea anunțului, prețul de pornire a licitației a fost redus de la 384 de miliarde de lei vechi la 192,2 miliarde de lei vechi, pentru ca în cele din urmă să fie negociat cu reprezentanții consorțiului format din SC Rompetrol Rafinare SA și Rompetrol Group NV Olanda la 76,8 miliarde de lei vechi. Ca o ironie usturătoare, la momentul încheierii negocierilor, o firmă de electrocasnice lansa o campanie de promovare a produselor sub sloganul „Cine licitează mai puțin?” – după un principiu asemănător celui pus în practică de oamenii lui Voiculescu în folosul lui Patriciu. Cum uzina de la Navodari este obiectiv strategic, contractul de privatizare trebuia aprobat prin hotărâre de Guvern. La 25 octombrie, cabinetul Tăriceanu a aprobat contractul, însă acesta va produce efecte juridice doar la momentul adoptării unui act normativ care va reglementa patrimoniul centralelor de ter-

moficare, pentru a nu exista riscul vânzării de acțiuni la o societate ale cărei bunuri se află în domeniul public. Însă riscul menționat trebuia eliminat înaintea negocierii contractului și aprobării sale de către executiv. Pentru că dacă terenul sau alte bunuri ale termocentralei sunt în proprietate publică, oficiul de privatizare al Ministerului Industriilor a negociat și vândut pielea ursului din pădure. Iar așa, urmează probabil o majorare a participației statului, ceea ce face ca investitorul să nu fi cumpărat pachetul majoritar, ci doar o parte din acțiuni care să nu-i asigure puterea deplină de decizie. În cazul Patriciu, lucrurile sunt de așa natură, încât orice majorare de capital s-ar face prin aportul statului firmele din grupul Rompetrol vor deține

pachetul majoritar, grație celor 43,5 procente transferate către Rompetrol Rafinare pe vremea guvernului Năstase. Cum negocierea, semnarea și aprobarea contractului au avut loc înainte de majorarea participației statului, prețul de pornire a licitației a fost menținut la un nivel inferior, ba chiar, așa cum am arătat, redus la jumătate încă de la prima etapă și apoi la mai puțin de un sfert în urma negocierilor directe.

Patriciu are de plătit 76 de miliarde, iar de încasat – 168

La doar trei zile de la adoptarea hotărârii de Guvern, Uzina Termoelectrică Midia SA remite Ecoterm SA Năvodari (firma de distribuție a agentului termic în Navodari, al doilea beneficiar al serviciilor uzinei Midia după rafinăria Petromidia) și Primăriei Navodari (acționarul unic al firmei de distribuție a agentului termic) adresa nr. 2669/28.10.2005, prin care condiționează reluarea furnizării agentului termic primar de garantarea plății debitelor restante. Potrivit adresei semnate de directorul general Wilhelm Herbert, Ecotermul sau Primăria Navodari trebuie să depună garanții imobiliare sau bancare care să acopere valoarea datoriei restante pe ultimii doi ani în sumă de 168,7 miliarde de lei vechi (5,6 milioane de dolari), după care se va proceda la întocmirea unui protocol de eș-

lonare a plăților pe patru ani. În adresă se mai arată că garanția va fi executată silit, în situația încălcării protocolului de eșalonare. Cu o promptitudine suspectă, primarul Navodariului, inginerul Tudorel Calapod, a prezentat consilierilor locali ultimatumul venit de la uzină, iar aceștia l-au mandatat să identifice un teren de o asemenea valoare și să încheie actele de gaj cu UT Midia. Treburile s-au aranjat, terenul a fost identificat chiar gard în gard cu UT Midia, locuitorii din Navodari au în sfârșit căldură și apă caldă, iar Patriciu își va amortiza investiția numai din creanțele pe care le va încasa într-un an și opt luni. Deși, după cum stau lucrurile, probabil că se va alege cu terenul de 168 de miliarde de lei vechi, la scurt timp de la momentul în care contractul de privatizare va produce efecte juridice. Iar nevoie are, pentru planurile de a transforma uzina într-o centrală termoelectrică care să transforme puterea aburilor rezultați din instalațiile rafinării în curent electric pentru același obiectiv. În acest mod, omul de afaceri ar termina o dată pentru totdeauna cu furnizorii tradiționali și extrem de scumpi de curent electric, iar acest proiect îi animă idealurile încă din 2001. Să mai spunem că printre proiectele sale se mai numără și acela de construire a unor dane în largul Portului Midia, unde există un pescaj care ar permite accesul navelor de mare tonaj, pentru a-și afirma astfel independența și față de Oil Terminal. În sfârșit, autarhia s-ar întregi în momentul realizării unui record direct la gazoductul Ucraina – Bulgaria, pentru a elimina astfel serviciile Congaz. Revenind la UT Midia, oricare ar fi scenariile posibile, doar un guvern condus de impotenți sau manevrat de grupuri de interese (așa cum acuza chiar președintele Traian Băsescu) ar vinde un obiectiv strategic la valoarea unei treimi din creanțele pe care le are acesta de încasat. Ca să nu mai punem în calcul facturile de cel puțin 181 de miliarde de lei vechi pe care le-ar avea de încasat uzina pentru agentul termic furnizat în următoarele patru ierni orașului Navodari.

ADRIAN CARLESCU

investigații

Mafia imobiliară (I)

În ultimii ani, majoritatea analiștilor economici și politici au constatat masive intrări de capital (peste două miliarde de euro anual), care provin de la românii care muncesc în străinătate. Toate bune și frumoase până în momentul când acești oameni care efectiv se spetesc muncind hotărâsc să se reîntorcă în țară. Nu vin formidabil de bogați, dar sunt mult mai avuți decât majoritatea compatrioților din aceeași categorie socială. Subliniem că marea majoritate a forței de muncă ocupată în străinătate provenind din România practică meserii necalificate, semicalificate sau tehnice. După 7-8 ani de tras, cum se spune în străinătate, cei care au fost serioși și au pus un ban deoparte revin și

în general vor să-și investească câștigurile în mici afaceri, în agricultură, în prestări de servicii.

Nu generalizăm, dar pe unii societatea îi primește ca pe dușmani, ca pe oameni care în primul rând trebuie jecmăniți de bani și dacă este posibil aduși în pragul sărăciei și al nebușiei.

Contract corect în România?

Prezentăm un astfel de caz. Un anume Țurcanu Viorel, după 10 ani de muncă în Italia, se reîntoarce în România și hotărăște să cumpere în septembrie 2004 un imobil (fost conac boieresc) și 4,05 ha în comuna Bujoreni, județul Teleorman. Acest teren aparține unei fa-

milii boierești, Arion, care prin împuternicit, respectiv avocat Mariana Tănăsescu, încheie cu Viorel Țurcanu un contract (promisiune de vânzare), pe care, cumpărându-l, îl achită în întregime.

Pe terenul cumpărat exista și există încă un imobil construit în condiții dubioase, aparținând unui anume Șeptilici Dumitru. Avocata, împuternicită a proprietarilor aflați în SUA, i-a precizat lui Viorel Țurcanu că familia Șeptilici nu deține nici un fel de act de proprietate asupra terenului și, mai mult și mai grav, a construit imobilul fără nici o autorizație de construcție.

Obișnuit fiind să gândească ca în Occident, în sensul că legea îi protejează pe cei de bună-credință și îi amendează pe infractori, Viorel Țurcanu cumpără terenul respectiv. Mai mult, încearcă să reconstituie întreaga proprietate a familiei Arion (7,8 ha) și mai cumpără încă 2,75 ha de la familia Stamen Floarea din comuna Drăgănești-Vlașca, județul Teleorman.

Zonele bune nu sunt pentru oricine

Proprietatea ca atare, având în vedere zona în care se află, are o anumită miză. Având o deschidere înspre lac, poate fi folosită ca zonă de agrement. Este deja un lucru cunoscut faptul că după 1990 o groază de șmecheri, unii provenind din fostul aparat al partidului comunist sau din structurile conexe, alții pur și simplu din pегрă, au pus mâna prin diferite manevre pe mari suprafețe de pământ atât intra, cât și extravilan.

Ca peste tot în dramele legate de lumea satului româ-

nesc, trebuia să existe și un vecin, și el mare proprietar. Și în acest caz există și se numește Ion Mănăilă, proprietar al unei ferme și un fel de vătaf local. Acest Mănăilă se ocupă de creșterea vacilor. Lăudabilă ocupație și ar trebui aplaudată.

La numărul de vaci!

Numai că o parte dintre vaci, dacă nu toate, aparțin deputatului PSD Tudor Mohora, fost secretar al CC al UTC, fost prieten al lui Nicu Ceaușescu, fost președinte al Partidului Socialist. În comuna Bujoreni, unde se petrece acțiunea care pare ieșită din opera lui Liviu Rebreanu, se zvonește că domnul Mohora, prin intermediul lui Mănăilă, vinde laptele de la vacile al căror tutore este (nu este nici o greșeală de exprimare!), transformându-se din fostul comunist dușman al proprietății private într-un aprig latifundiar, exploatator al țărănilor muncitori (parcă în genul asta îți mergea gura la învățământul politic, fostule tovarăș Mohora, actual boier Mohora). Fostul lui șef la PSD, Adrian Năstase, le cerea ziaristilor să-i numere ouăle. Probabil în curând, pentru că vom continua ancheta, Mohora ne va cere să-i numărăm vacile.

La un moment dat, asupra lui Viorel Țurcanu încep să se abată tot felul de presiuni.

I se taie pomii din curte, i se încălcă frecvent proprietatea, este amenințat, hăituit, înșelat. Ce face un om în astfel de situație? Se adresează în mod normal justiției. Ați auzit de justiția din Alexandria? Să vă ferească Dumnezeu să aveți probleme justițiare în zonă! (va urma)

DEPARTAMENTUL INVESTIGAȚII

Trafic internațional de droguri curmat de autoritățile române (V)

După aceea, Fatih a adus-o pe Mihaela în sufragerie, iar „Șerif” a început să strige la ea pentru a o intimida, cerându-i să-i spună unde este marfa. Mihaela, fiind legată la gură și neputând vorbi, „Șerif” i-a dat o bucată de hârtie și a obligat-o să-i scrie numele și adresa unde se găsește heroina, iar pentru a fi mai convingător a amenințat-o cu pistolul.

De frică, Mihaela a scris numărul de telefon a lui Badea Petre, după care „Șerif”, formând numărul, a obligat-o să vorbească, dându-i jos banda izolatoare de la gură.

Inițial Mihaela a refuzat, dar „Fatih” a înțepat-o cu cuțitul în coaste, amenințând-o că o omoară dacă nu vorbește.

O întâlnire de taină

„Șerif” i-a cerut Mihaelei să-i spună lui Petre că planul s-a schimbat în sensul că Halit ar fi trimis doi oameni care trebuiau să preia drogurile.

Mihaela a făcut exact cum i s-a cerut de către kurzi, Petre însă refuzând să vină la București, motivând că este oboseț, propunându-i să se întâlnească la Mihăilești, o comună din județul Giurgiu.

Crezând că poate să-l determine să-și dea seama că s-a întâmplat ceva, Karamagarali

Mihaela i-a cerut lui Petre să vină lângă Postul de Poliție Mihăilești, acesta fiind de acord fără a bănui nimic.

Auzind cuvântul poliție, „Șerif” a închis telefonul, care a rămas la el, după care l-a ridicat pe „Rauf” și l-a împins spre baie, unde l-a legat și la picioare.

După câteva minute, „Șerif” a revenit în sufragerie, cerându-i Mihaelei să meargă cu ei, dar aceasta a refuzat, motiv pentru care a apucat-o de braț și a împins-o cu țeava de la amortizorul care era montat pe pistol către holul locuinței. În timp ce Mihaela se îmbrăca, „Șerif” îi percheziționa fiecare accesoriu de îmbrăcăminte. Găsind cheile locuinței și un portofel cu valută, „Șerif” și le-a însușit, în ciuda protestelor Mihaelei.

Și marfa ajunge la kurzi

Către comuna Mihăilești, kurzii împreună cu Mihaela s-au deplasat cu autoturismul lor, iar Badea Petre cu un autoturism Dacia condus de un vecin care nu cunoștea nimic în legătură cu activitatea infracțională a acestuia.

Ajunși la locul întâlnirii, Badea Petre a coborât din autoturism și s-a îndreptat către kurzi. Aceștia au tras-o jos din

mașină pe Karamagarali Mihaela. Aceasta i-a spus lui Badea Petre să-i aducă geanta cu „marfă”, Petre, având o bănuială, a întrebat-o pe Mihaela dacă bărbății cu care venise sunt cei trimiși de Halit.

Mihaela i-a confirmat, dar cu toate acestea Badea Petre intenționa să-l apeleze pe Halit pentru confirmare. A renunțat la idee când a văzut că „Șerif” ținea amenințător pistolul cu amortizor la tâmpla Mihaelei. A mers la mașină și a scos din portbagaj geanta cu heroină pe care i-a predat-o lui „Șerif”. Cei doi kurzi au plecat, lăsându-o și pe Mihaela cu Badea Petre, aceștia plecând spre București. La întoarcere, spre comuna Pădureni șoferul care nu a înțeles nimic din ceea ce se petrecuse la Mihăilești l-a întrebat pe Badea Petre despre ce a fost vorba. Acesta i-a răspuns că a avut niște diamante pe care le-a predat celor doi.

Identități multiple

Aflând despre tratamentul aplicat soției sale, Karamagarali Halit a făcut unele verificări pentru a-i identifica pe cei doi kurzi.

De la unele persoane din anturajul membrilor PKK, Halit a aflat că în realitate pe „Șerif” îl cheamă Murat Ongor, iar pe „Fatih” îl cheamă Suleyman Turhan. De asemenea, le-a identificat și numerele de telefon mobil. Pentru a le cere explicații Karamagarali Halit i-a apelat, însă discuțiile nu au dat nici un rezultat, lăsându-se cu amenințări și dintr-o parte și din cealaltă.

În momentul când („Șerif”) Murat Ongor a fost depistat de organele de poliție, acesta s-a prezentat cu numele de „Kemal”, revenind asupra afirmației și spunându-și adevăratul nume. La percheziția domiciliară efectuată la locuința acestuia, poliția a găsit mai multe documente false: pașaport turcesc pe numele Taș Kemal, dar cu fotografia lui aplicată, permis de conducere eliberat de Republica Islamică Iran, alte documente, toate falsificate.

A susținut că a cumpărat pașaportul de la un cetățean turc pe nume Taș Kemal cu suma de 100 de dolari pentru că era interesat de viza de ieșire din Turcia care era aplicată pe una din file.

IOAN COSMULESCU

Banca Națională, implicată în falimentarea sistemului bancar din România?

Dosarul Banca Dacia-Felix, pe care încercăm să-l analizăm de câteva episoade, nu va putea fi probabil niciodată cunoscut în integralitatea sa, pentru că multe dintre operațiunile care au dus la prăbușirea primei bănci din Transilvania cu capital integral românesc poartă amprenta unor servicii secrete.

Un document datând din 1993, încheiat între Banca Dacia-Felix și Grupul SM Invest prin societatea Astra-Română Capital, vorbea despre necesitatea unei alianțe strategice în vederea „protejării interesului național românesc și a luptei împotriva instalării în România a oricărei forme de comunism și neocomunism și a consecințelor lor” și despre „încurajarea dezvoltării economiei private în România, pe baza liberalismului și a democrației”.

Puterea se schimbă, nărvul rămâne

În 1993, după doborârea prin forță a guvernului Roman, în septembrie 1991, și un inter-

mat asigurat de guvernul Stoiljan, se instalase la putere FDSN-ul condus de Ion Iliescu. A fost începutul unei perioade caracterizată nu numai prin instaurarea unor structuri neocomuniste, dar și prin infiltrarea în România a unor structuri externe aparținând crimei organizate.

Sub umbrela procesului de privatizare s-au produs între 1993-1996 cele mai teribile rapturi din economia națională, iar societățile strategice au fost căpușate de firme parazit, care aveau să le ducă fie la faliment, fie la vânzarea acestora pe prețuri de nimic, unor aventurieri de joasă speță.

În perioada 1996-2000, deși aparent s-a schimbat puterea, prin câștigarea alegerilor de către alianța CDR-PD-UDMR, grupurile de stil mafiot s-au întărit și diversificat, iar în perioada 2000-2006, aceleași grupuri au reușit în bună parte să capete o aparență de onorabilitate în special prin plasarea sumelor obținute la negru în afaceri oneste.

Rețeta falimentului unei bănci

Nu pledăm pentru teoria conspirației, dar în mod evident la începutul anilor '90 apariția Băncii Dacia-Felix, al cărui principal acționar era Sever Mureșan, care avea în vedere asigurarea unui flux financiar

privat pentru investiții în economie, agricultură, stânjenea atât grupurile de presiune din interior, cât și pe cele din exterior.

Am arătat în episoadele precedente că pentru falimentarea unei bănci există o rețetă standard. Se infiltrază, de obicei sub forma unui acționar, o persoană în conducerea băncii,

se asigură o adevărată hemo-ragie de capital, fie spre credite neperformante, fie spre clientela politică, se creează și se amplifică inclusiv mediatic un conflict artificial, este îndepărtat acționarul principal inclusiv cu ajutorul justiției.

În fine, se șterg urmele fie prin declararea băncii în stare

de faliment, fie prin vânzarea acestuia unor grupuri de falși investitori.

BNR, sub semnul întrebării?

Cavalcada falimentelor bancare din România între anii 1996-2000 naște o întrebare firească. Ce rol a avut Banca Națională, respectiv Guvernatorul Mugur Isărescu, în falimentarea sistemului bancar românesc?

În 1995, Grupul SM Invest, principalul acționar la Banca Dacia-Felix, a purtat un lung șir de corespondențe cu Banca Națională, atrăgând atenția asupra ilegalităților comise de grupul Sima-Ion Mania.

Cu toate că avea atribuțiuni de îndrumare și control, BNR-ul nu numai că nu a luat nici o măsură, ci, prin întreruperea finanțărilor la export, a obstrucționat activitatea Grupului SM Invest, principalul investitor și debitor al Băncii Dacia-Felix. (va urma)

GEORGE DORŃI

dosar

Justiția - mită, corupție

„Dosarul în care sunt implicat este plin de abuzuri procedurale și a fost întocmit la foc automat, deoarece alte dosare ale Sectorului 4 sunt soluționate cu viteza melcului. Sunt acuzat pentru că nu am vrut să cad la pace cu mafia din sector”, afirmă și repetă, ori de câte ori este cazul, primarul Inimăroiu în apărarea sa. „Înstrăinarea spațiului comercial pentru care sunt acuzat s-a făcut cu respectarea prevederilor legale, iar atribuțiile comisiei din care am făcut parte la data respectivă s-au limitat la evaluarea spațiilor comerciale și nu la vânzarea acestora, așa cum încearcă să interpreteze anchetatorii mei și ai colegilor din comisie”. „Noi am stabilit un preț minim de negociere în baza unui raport existent de evaluare al unei firme angajate oficial în acest sens, prin licitație publică, dar care nu era abilitată să interpreteze raportul și nici să înstrăineze bunurile”.

Expert contra expert

Cea mai mare contribuție la interpretarea greșită a dosarului penal nr. 10.951/P/2004 o are expertul Constantin Pârvolescu, care din incompetență și la comanda procurorilor a întocmit un raport aiurea-n tramvai, raport care i-a atras ulterior o gravă sancțiune disciplinară din partea forurilor sale superioare și, din câte se pare, chiar excluderea sa din rândurile experților contabili. Raportul de expertiză întocmit defectuos de bătrânelul senil Pârvolescu a fost însă contestat chiar la data respectivă de alți doi experți, adevărați experți însă, și de necontestat, care i-au demolat primului toate argumentele

construite pe improvizatii și pe amintiri din perioada ceaușistă. Ce păcat însă că domnii procurori care au instrumentat cazul nu au ținut cont de expertiza domnilor Petre-Mihai Cernat și Ștefan Nicolae, încercând prin manevre de culise să-l înfunde pe Inimăroiu și pe ceilalți patru funcționari după comenzi primite de la persoane încă necunoscute, dar la fel de compromise ca și ei.

Un contract corect...

Aparent, procurorii au încercat să complice lucrurile

pentru a scoate în evidență latură lor penală. În realitate, totul este foarte simplu.

Între Primăria Sectorului 4 și SC Bijuteria SA s-a încheiat un contract de asociere pe spațiul lângă „Aleea Castanilor”, evaluat la valoarea de 389.700 de euro, sumă care includea și investițiile celei de-a doua, în valoare de 311.360 de euro. La data rezilierii contractului fiecare parte a rămas cu bunurile din proprietate, respectiv primăria cu 78.340 de euro, iar SC Bijuteria SA cu 311.360 de euro.

În condițiile Legii 550/2002, evaluatorul a stabilit foarte corect un preț minim de vânzare a spațiului comercial de 143.265 de euro, preț care a fost însă depășit prin vânzarea efectuată la 153.000 de euro.

În aceste condiții apare foarte evidentă respectarea Legii 550/2002, care n-ar fi fost încălcată nici în situația în care vânzarea s-ar fi făcut până la concurența sumei de 311.360 de euro, sumă care reprezintă, de fapt și de drept, valoarea bunurilor aflate în proprietatea SC Bijuteria SA.

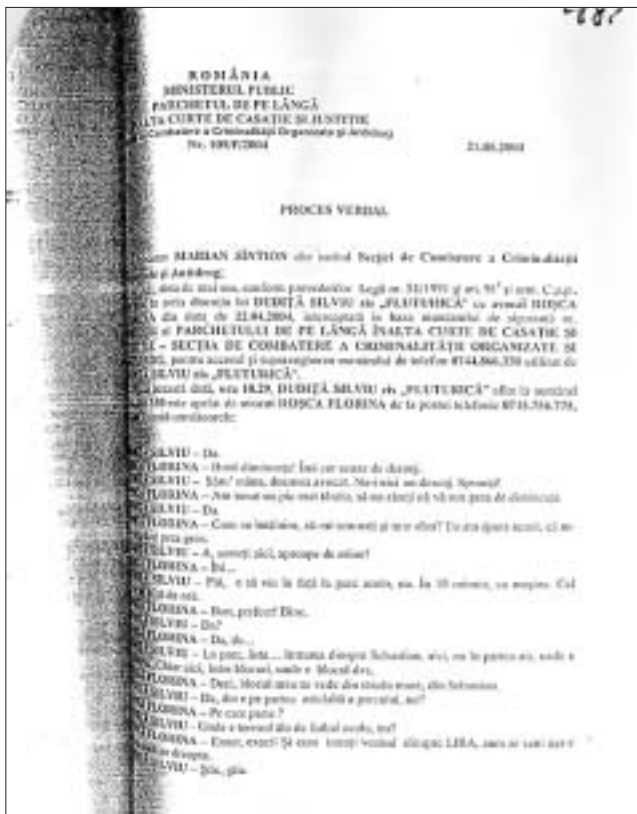
...și procurori prea zeloși (!?)

Mărul discordiei îl reprezintă art. 19 din Legea 550/2002, care stipulează ca în situația unei rezilieri valoarea investițiilor deduse nu poate depăși jumătate din valoarea stabilită prin raportul de evaluare.

Articolul se referă însă la bunurile primăriei, și nu la cele ale asociatului (pentru primărie suma ar fi de 39.170 de euro, iar pentru asociat de 155.000 de euro). Rezultă că la un preț de vânzare de 153.000 de euro le-

gea a fost respectată întru totul de toți participanții, inclusiv de comisia de evaluare din care a făcut parte și primarul Inimăroiu, a cărui victimizare se doarește cu o insistență suspectă din partea magistraților Parchetului Sectorului 4.

Dosarul Inimăroiu devine din ce în ce mai controversat și pare cusut cu ață albă de magistrații-procurori cu o moralitate îndoielnică și asupra cărora planează de mai multă vreme suspiciuni atât în legătură cu gradul de competență, dar și în privința unor legături suspecte cu

dosar

sau incompetență? (II)

lumea mafiotă la cel mai înalt nivel, în comparație cu care Inimăroiu este doar un mielușel pe altarul Justiției. Să fie oare o simplă coincidență că dosarul primarului Inimăroiu a fost instrumentat de magistrații-procurori ai Sectorului 4 suspectați de incompetență sau de legături cu mai-marea lume mafiotă din România?

Magistrat în mafie...

Să fie o simplă coincidență faptul că avocata Florentina-Mihaela Roșca (soția magistratului-procuror Roșca Ovidiu-Emanuel) a apărut în dosarul penal 474/2005 a celebrilor frați Cămătaru ca suspectă, bineînțeles? Discuțiile telefonice ale acesteia cu unul dintre locotenenții fraților Cămătaru (Dodiță Silviu, zis Fluturică) au rămas și rămân încă suspecte pentru mass-media, dar și pentru anchetatorii cazului fraților Cămătaru. Ceea ce este și mai

suspect este faptul că deși la vremea respectivă interceptările au constituit un motiv de demarare a unor verificări mai ample privind o posibilă complicitate a doamnei avocat și a soțului acesteia cu lumea mafiotă, dosarul a rămas pe undeva îngropat pe la nivelul cel mai înalt al Justiției. Cine a avut oare asemenea interese încă nu se cunoaște. Au rămas însă urme care miros și pătează verigile lanțului justiției și codul deontologic al magistraților.

...sau doar incompetență și corupție?

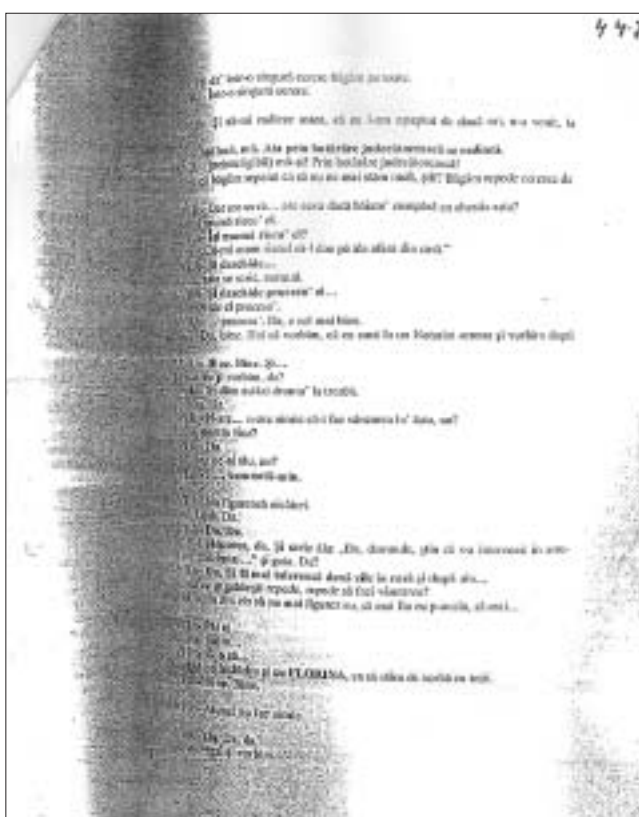
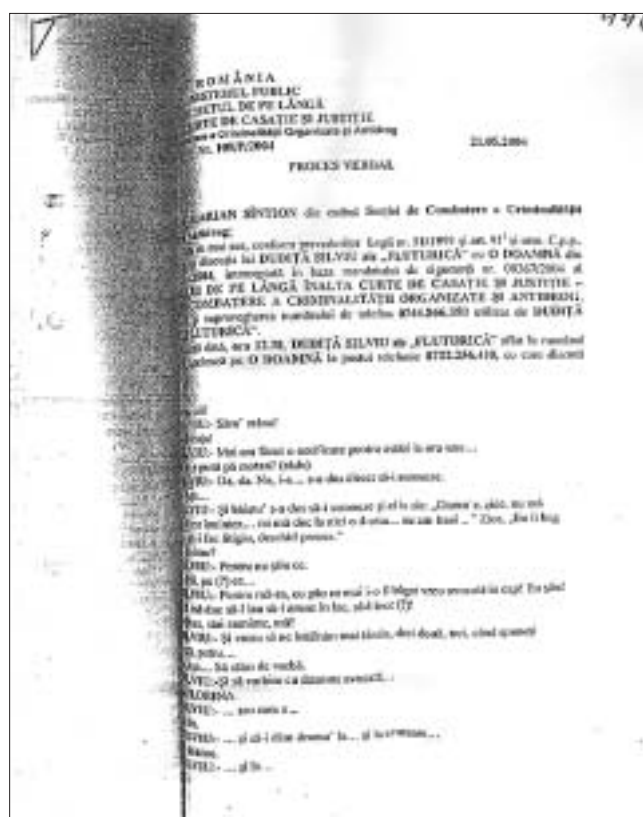
„Magistraților nu le este îngăduit să pretindă sau să accepte să își rezolve interesele personale, familiale ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii“ (art. 21, Codul deontologic al magistraților). Să nu cunoască oare domnul prim-procuror Roșca acest arti-

col sau poate tot codul deontologic?

Prin urmele pe care le-a lăsat pe la Sectorul 3 și 4 și mai ales pe la Vama Veche, se pare că domnul prim-procuror cunoaște bine cerințele imperative ale codului deontologic, dar le încalcă cu rea-intenție în scopuri și interese care nu au nimic în comun cu ideea de justiție independentă.

Ideea în sine devine foarte periculoasă în condițiile în care toate eforturile întreprinse de actualul guvern, și îndeosebi de ministrul Justiției, de a eradica fenomenul corupției devin o simplă apă de ploaie, evaporată imediat după furtună. Ce păcat că toate aceste eforturi devin zădărnice, dacă profilul moral al unor magistrați-procurori este îndoielnic, iar măsurile împotriva lor nu sunt luate de cei îndreptățiți să o facă!

DEPARTAMENTUL DE INVESTIGAȚII

tineret

Această pagină va fi dedicată tinerilor. Și, pentru că nu putem vorbi despre ei fără ca ei să fie de față, aici veți găsi întotdeauna părerile lor despre ceea ce îi preocupă. Pentru ca lucrurile să fie și mai clare, i-am rugat să descrie generația din care fac parte și am ales câteva dintre cele mai interesante răspunsuri...

OPERA NAȚIONALĂ

Una dintre cele mai stupide chestii de la televizor nu este, cum v-ați putea rezezi să vă închipuiți, emisiunea „Ciao, Darwin!“ (da, știu că nu mai e pe post, dar cu siguranță există cel puțin una de acest tip), ci lamentația periodică despre faptul că românii nu sunt consumatori de cultură.

Cea mai recentă ispravă a fost pricinuită de nu știu care sondaj despre consumul de cultură, cu rezultate, spun televiziunile, între o știre despre un

bulibașă, două despre accidente sângeroase și trei despre ultimul clip filmat de Cătălin Arabu', alarmante. Pentru că, zice-se, nouăzeci și nu știu cât la sută dintre români n-au fost deloc (poate n-ați înțeles bine, DELOC!) la operă în anul care a trecut. Alarmant, la prima vedere, nu-i așa? Ei bine, eșantionul pare să fie unul național (cel puțin așa a fost prezentată știrea). Dacă e național, ar trebui să ne amintim că românii din țară, poate mari consuma-

tori de operă pe Mezzo (sondajul nu arată dacă da sau nu), nici n-au la ce operă să se ducă, dacă nu au inspirația să locuiască în orașe ca Bucureștiul sau Timișoara. Deci, dacă sondajul ar fi prezentat triumfător procentaje inverse (nouăzeci și ceva dintre români se duc la operă constant), aș fi zis că ori suntem un popor de mincinoși, ori unul de navetiști (personalul cu oprire la Dâlga și cu direcția opera din București trebuie să fie arhiplin, mai ales

când e vreo premieră), ori în fiecare sat românesc, inclusiv Coțofenii din dos, locul birtului din sat (defăimat în reportajul respectiv pe nedrept) a fost luat de clădiri mărețe de operă. În aceste condiții, sondajul ar fi putut la fel de bine să spună, pe un ton la fel de alarmant, că în 2005 sută la sută dintre români NU AU FOST NICI MĂCAR O DATĂ PE MARTE!, ceea ce denotă, firește, un dezinteres total față de preocupările spiritului.

Oameni buni, mă plictisiți. Nicăieri pe lumea asta, nici măcar în țările care au opere în mai mult de două orașe, marile mase nu-și petrec timpul pe-acolo. Nu asta e rolul lor. Nu asta contează. Contează că, dacă ar vrea, s-ar putea duce: au și locul, și timpul, și banii, și bunădispoziție (adică ceea ce la noi e cunoscut prin sintagma „nivel decent de trai“). Iar dacă de fapt ați vrut să demonstrați că poporul se abrutizează din cauza televizorului, calculatorului și altor drăcovenii moderne, o să vă citez dintr-un amic, la fel de exasperat ca mine de lamentațiile despre scăderea consumului de cultură: „Ei, și ce făceau, domne, oamenii în timpul liber, înainte de inventarea televizorului? Stăteau și se uitau la foc, aia făceau!“ (că doar nu credeți că se duceau la operă, năivilor!).

CÎTÎ CULTURÎ CONSUMĂM

Se spune că a scăzut consumul de cultură, în parte din cauza nivelului de trai, în parte din cauza tentațiilor televizorului, calculatorului etc. Să vedem dacă și tinerii noștri sunt de aceeași părere.

Ada R. (26 ani, masterand).

O fi scăzut, nu știu, dar important e că, acum, cultura e mai accesibilă, cel puțin pentru clasa de mijloc. Ai acces la mai multe lucruri, poți să-ți comanzi cărți pe internet, de pildă, sau să citești un articol pentru care altfel ar trebui să aștepti nu știu cât. Eu cred că în orașele mari există ofertă culturală și, orice ar zice sondajele, există și interes.

Ionuț G. (30 ani, redactor).

Cam așa e, pentru că există orașe mici care nu mai au nici măcar un cinematograful, ca să nu mai vorbim de sate... Totuși, e aiurea să devenim nostalgici după vremurile în care oamenii, nefiind distrași de tot

Bogdan A. (28 ani, designer).

Dacă mergi la târgul de carte, te calci în picioare cu toată lumea, așa că, de fiecare dată când aud despre rezultatele unui sondaj ca ăsta, nu mai știu ce să cred. Or exista, într-adevăr, cum zice toată lumea, mai multe Români: una care începe să se trezească și să consume orice, inclusiv cultură, și alta care nu prea consumă nimic, în afară de puțin curent pentru televizor și o ciorbă de fasole. A mea, din fericire, e prima.

Delia I. (30 ani, traducător).

Posibil să fi scăzut, la nivel de cifre, dar nu cred că trebuie să ne alarmăm. Oricum, e aiurea să alături termenii de „con-

felul de tentații (cum ar fi discoteca sau programele de la televizor), citeau la lumina lămpii (că aia electrică se stingea din doi în doi). Măcar acum, dacă ai cu ce, ai și ce să faci cu timpul tău liber.

Daniela S. (20 ani, studentă).

Nu știu ce să zic, așa se spune, că oamenii nu mai citesc, că nu-și cumpără cărți, că nu mai merg la film. Pe de altă parte, cel puțin tinerii nu merg la film nu pentru că nu-i interesează, ci pentru că preferă să le vadă acasă, pe calculator sau DVD. Deci interesul există, așa că problema în cazul ăsta e cu totul alta.

sum“ și „cultură“, pentru că, desigur, rezultatul n-o să iasă niciodată bine.

Sorin F. (23 ani, student). Și eu cred că a scăzut și recunosc că mă aflu printre cei din cauza cărora a scăzut. Nici eu nu merg la film în oraș, prefer să stau acasă să văd filmul când și în ce condiții vreau eu, nu prea merg la teatru, că nivelul mi se pare slab etc. și nu prea am timp să citesc, în afară de cărți de specialitate. Dar nu cred că eu eram problema. Cred că dramatică e situația de la sate, unde oamenii, chiar dacă vor, nu prea au cum să se cultive.

Pagină realizată de IULIA GORZO